

Grimasch Om Morgonen
Cornelis Vreeswijk

[Verse]

Nu faller dagg och nu stiger sol
men det kan du inte höra.
Du ligger utan blus och kjol
med läpparna mot mitt   ra.
Tala nu allvar, ber du bestämt,
du skrattar visor och sjunger skämt.
Du kan, men vill inte göra
en s  ng om lyckan den sk  ra.

[Verse]

Nu stiger sol och nu faller dagg
f  r fattigt folk och f  r rika.
Men lyckan har en förgiftad tagg
som man bör noga undvika.
Hon stannar gärna i några da r
men när du vill hålla henne kvar
blir hennes ögon iskalla
och du blir bitter som galla.

[Verse]

Så faller daggen förutan ljud
och gräs och blader blir v  ta.
Och varje morgon st  r solen brud
fast inga brudpsalmer låta.
Ann-Katarin, du skall veta att

Gm C F
det finns en lycka som dÅr av skratt.

Bb C F
Men den vill smekas om natten

Gm A7 Dm
och den År stilla som vatten.

[Verse]

Dm C F
Stig upp ur sÅngen, Ann-Katarin,

Gm A7 Dm
och lyssna pÅ nÅgot viktigt.

Bb C F
Det finns ett sÅrskilt slags Ådelt vin

Gm A7
som man bÅr njuta fÅrsiktigt.

Dm C7 F
FÅr om man dricker det utan sans

Gm C F
fÅrlorar det all sin forna glans

Bb C F
och du fÅr kvar en tom flaska

Gm A7 Dm
och bittra tÅrar och aska.